

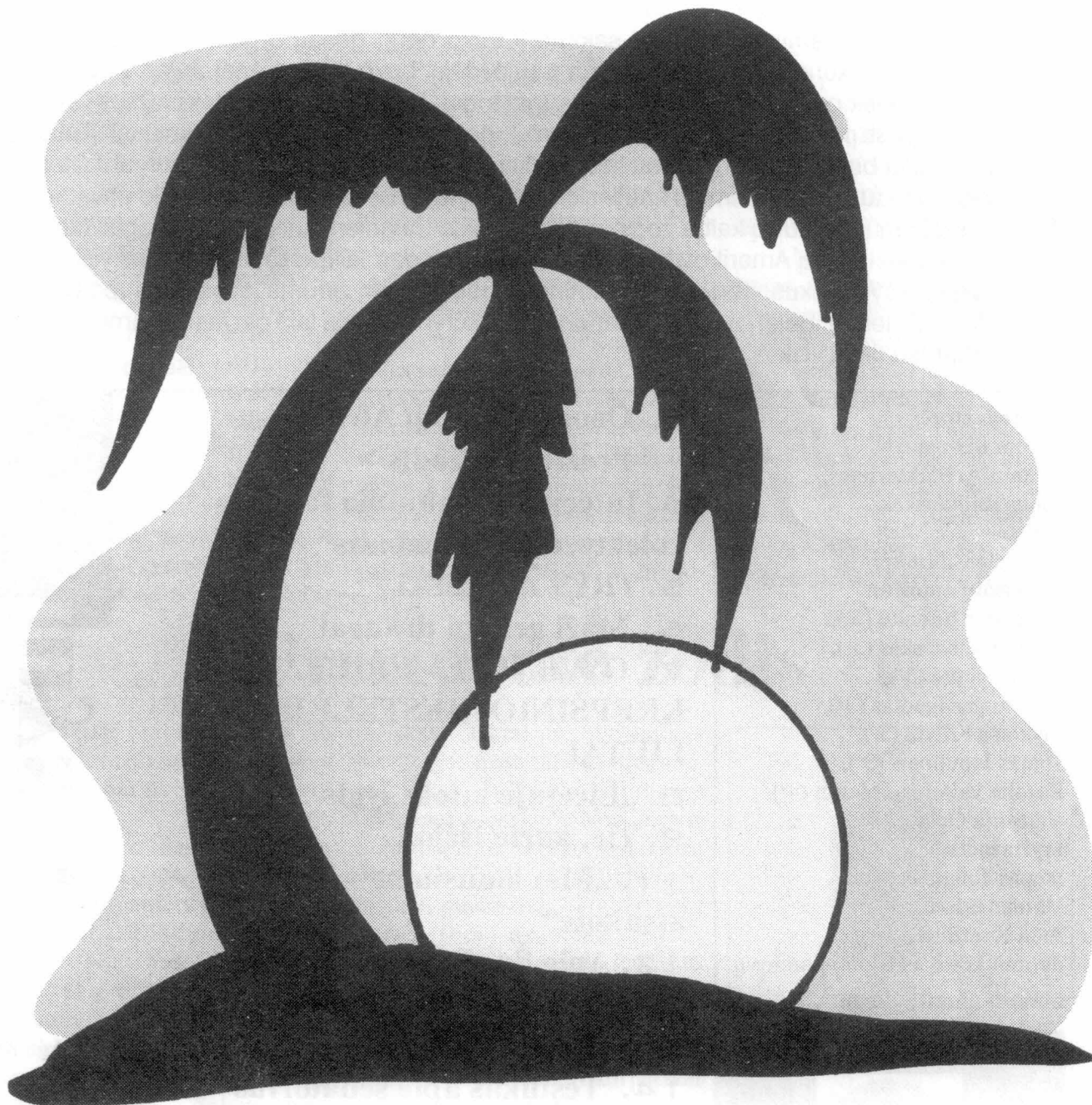
2002
lapkritis

ANDAI

Nr. 004

NEAPIBRÉŽTO LAIKO PERIODINIS LEIDINYS

KAINA SUTARTINĖ

Oooo... Manoji Afrika!..

TRUMPAI APIE VISKĄ

Taip jau išėjo, kad šis numeris baisiai vėluoja. Nesiteisinsiu, vis vien neatleisite. Todėl, kaip kažkada sakė du licėistai, einam iškart prie reikalo...

Pirmiausiai apie inauguraciją, tiksliau, apie tai, kas buvo paskui. Iš pradžių mokytojų stende (ši naujovė – atskiri mokinių ir administracijos stendai, - rodos, pasiteisino) pasirodė straipsniukas, paskui – trumpas apsižodžiavimas kitame stende. Ir nemažai nuomonių, kilusių po šių netikėtų įvykių. Prisipažinsiu, man knietėjo, kad diskusijos truktų ilgiau ir būtų karštesnės – gal iš to būtų kas nors gero išėję.

Pagrindiniai licėjaus įvykiai (kurių nuo „Andų“ nr.003 išleidimo buvo visai nemažai) – „Sparnų“ pristatymas, lietuviška vakaronė, mediumas, kalbų bei mokytojų dienos. Apie pirmąsias tris šventes paskaitysite straipsniuose, o štai mokytojų dieną tik paminėsiu. Atvirai sakant, ji buvo daug geriau organizuota nei anksčiau: pamokas vedė tie, kurie tikrai to norėjo ir/ar turėjo idėjų, buvo mažiau anarchijos. Popamokinis renginys buvo kiek per ilgas, tačiau smagus (gal todėl, kad ir man pačiai teko užlipti į sceną?). Tiesa, teko išgirsti pastabą, kad mokytojai gavo... per gerus prizus, taigi nelaimėjusieji nusivylė. Kaip ten iš tiesų buvo, nežinau, tačiau licėistai tikrai gali pasakyti didelį „ačiū“ organizatoriams.

Beje, manau, reikėtų priminti naujiesiems skaitytojams, ką reiškia laikraščio pavadinimas. Senąja gerąja mūsų lietuvių kalba žodis „anđai“ reiškia „anđdien, anąsyk“, tad negalvokite, kad mes esame dideli Pietų Amerikos kalnyno gerbėjai... Ir dar: laikraštis atviras jums visiems, t.y. norintys gali rašyti laiškus, atsiliepimus, kritinius straipsnius ir, žinoma, skelbimus (pamaitinkite mūsų skelbimų lentą). Beje, jau gavome anoniminės kūrybos, kurią taip pat rasite šiame numeryje.

Dabar jau tikrai viskas. Sėkmės.

Barbora Drąsutytė

Vyr. redaktorė:

Barbora Drąsutytė,

techninis redaktorius:

Vilius Rutkauskas,

stilistė:

Gabrielė Čibiraitė,

straipsnių autoriai:

Asta Bagdžiūnaitė (3^c),

Aivaras Žilvinskas (3^c),

Milda Tylaitė (3^c),

Mindaugas Ignotas (3^c),

Mykolas Kolyta (3^c),

Tomas Janulionis (3^c),

Karolis Vaitonis - Malun (4^a),

Viktorija Gečytė (4^d),

kryžiažodis:

Stepas Toliautas (4^c),

klaidas taisė:

Asta Karaliūtė,

nuotraukos iš asmeninių archyvų.

e-mail: andai@licejus.lt

spausdino spaustuvė:

3. Oooo... Manoji Afrika!..

Prezidento žodis

4. Interviu su jaunimo folkloro

kolektyvu „Kukumbalis“

5. TRYS ŽODŽIAI

6. Maži geltoni draugai

7. GYVENIME - ĖRIUKAI, KREPŠINIO AIKŠTELĖJE - LIŪTAI

8. „Licėjuje kitoks lygis...“

9. Tie, kurie išėjo...

1 1. „Mes klausiamo – Jūs atsakote“

1 2. Apie Švediją

1 3. Matematinė tragikomedija

Akmens skonis

1 4. Testukas apie senatorius

1 5. KRYŽIAŽODIS

1 6. Išminties perliukai (be komentarų)

intro...

Turpinys...

Laikraštis leidžiamas Vilniaus licėjuje ir platinamas jo bendruomenės nariams.

Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su straipsnių autorių nuomone.

Oooo... Manoji Afrika!..

Keista, - rodos, dar taip neseniai mūsų kursas rengė mediu-
mą, o štai dabar ir mes esame tie,
kuriems skirtas visas dėmesys...
Ačiū, antrakursiai! Matosi, kad jūs
nuoširdžiai stengėtės, rengdami
šventę ne tik trečio kurso mokslei-
viams, bet ir visiems licėistams.

Bet apie viską iš pradžių.
Šiais metais mediuo tema buvo
„Džiunglės“. Ypač rengėjus galima
pagirti už scenografiją bei kostiu-
mus: turbūt į visus tinklus, sijo-
nėlius, katilus ir panašų rekvizitą
buvo įdėta nemažai pastangų bei
laiko. Antras kursas, rodos, pelnytai
galėtų būti vadinamas dailininkų
kursu (prisiminkite jų rengto
karnavalo scenografiją, linksmą
„suoliuką blondinėms“ kiemelyje),
be to, kaip parodė mediuomas,
nemažai antrojų – talentingi
aktoriai. Šešiams „džiunglių
keliautojus“ vaidinusiems mokslei-
vams jų vaidmenys lipse lipo (ne
ne, nieko nenoriu ižeisti, mielasis
Žydrūnai...); šokėjai žinojo, ką
daro – viskas buvo „vietoje“ ir „į
temą“. Tiesą pasakius, ilgai
stebėjaisi, kai greitai Rūta ir jos
kompanija moka persirenginėti ir

grimuotis...

Viskas būtų buvę labai
smagu, jei ne techniniai nesklan-
dumai, visą vakarą persekioję
niekuo dėtus organizatorius. Į
pagalbą puolė mokytojai, žiūrovai
kantriai laukė, aktoriai tirtėjo kaip
lapai (tikraja to žodžio prasme), o
„DJ'us“ pasibaigus spektakliui nuo
kaktos braukė prakaitą. Ak,
technika... Nuo tokių dalykų
niekas neapsaugotas, ir tai, be
abejo, nė kiek nesumenkino rengė-
jų pastangų. Belieka džiaugtis, kad
aktoriai nesutriko, stengėsi vaidinti
toliau ir palaikyti gerą nuotaiką,
nors, matėsi, baiminosi, kad viskas
nenuieitų šuniui ant uodegos.

Tradiciškai spektaklyje
pasirodė ir trečiakursiai, nors šiais
metais temos vaidinimams buvo
duotos tik... tą pačią dieną (origi-
nalus sumanymas, žinoma, bet čia
išryškėja dar vienas neeilinis
antrakursių talentas: visą savaitę
atkakliai klausinėjami, kada bus
temos, mykdavo, kad turbūt jų visai
nebus...). 3^a vaidino „Daktaro
Aiskaudos“ tema, 3^b trumpam
pasijuto „Robinzonais“, 3^c atiteko

„Sopranų džiunglėse“ vaidmuo, na,
o 3^d pakliuvo į „Realybės šou
„Terariumas““. Turint galvoje tai,
kad spektakliukai buvo kurti beveik
ekspromptu, visi pasirodė šauniai ir
originaliai.

Dar viena įdomi detalė: licė-
juje pastebima renginių trumpė-
jimo tendencija. Tai nieko blogo,
netgi sveikintina, paprasčiausiai
įdomu: praeitais metais džiaugė-
mės, kad mediuomas teužtruko
valandą, o šiais metais jis dar
trumpesnis (tiesa, nesulaukėme
TB1 vaidinimo – patingėjo ar
pritrūko parako?). Gal antras
kursas pasimokė, surengę kiek per
ilgą karnavalą praeitą žiemą?

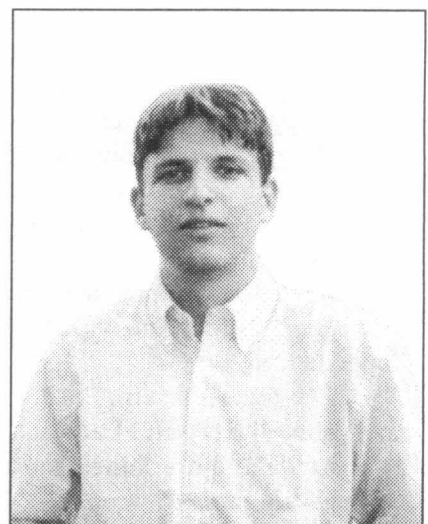
Na, užteks apie tai, kas
praėjo. Jau artėja kalėdinis karna-
valas, kurį, kaip visi žinome, mums
ruošia fux'ai, greitai galėsime vieni
kitus sveikinti su naujais 2003-
iaisiais, ne už kalnų žimos sesija...
Ne, pastarąją geriau pamiršti. Bent
jau kol kas. Sulaukime baltos baltos
žimos, prisimindami žalią žalią
mediumą ir dainuodami:
„Ooooo... Manoji Afrika!..“

Trečiakursė Barbora Drašutytė

Prezidento žodis

Sveiki! Štai dabar kaip tik
skaitote prezidento žodį. Nors
mano rinkiminis šūkis ir buvo:
„Mykolas – besišypsantis
prezidentas“, kol kas daug šypsotis
netenka. Tikėjaisi, kad mano
pirmasis prezidento žodis bus
linksmesnis. Liūdina nemažai
dalykų. Nepatinka man toks
ketvirtokų požiūris, esą jie -
paskutinioji „tikrų“ licėistų karta,
esą nieko gero Licėjuje nebelieka;
nepatinka trečiokų bei antrojų
gana pasyvus dalyvavimas
mokyklos gyvenime, nepatinka tai,
kad net fuksai, kuriems viskas
turėtų būti įdomu, neateina į
renginius. Tačiau negalvokit, kad
viskas blogai, kad nieko gero

nevyksta. Tikrai ne. Štai puikus
pavyzdys: neseniai 25 licėjaus
trečiokai dalyvavo konkurse
„Europos mokykla“. Nors mes ir
nelaimėjome, tačiau visi kartu
dirbome, įgijome patirties ir,
manau, nuveikėme tikrai nemažą
darbą, todėl norėčiau visiems
dalyvavusiems padėkoti. Padėkoti
už tai, kad Jie dalyvavo, kad
stengėsi. Žinokit, kad visokie
panašūs konkursai ir projektai
vienija. Sakau taip, nes man pačiam
teko tai patirti. Todėl ir norėčiau
visiems Jums palinkėti daugiau
vieningumo bei aktyvumo.
Pagalvokit, kuo kiekvienas iš Jūsų
galėtų prisidėti prie MŪSŲ
mokyklos gerovės.

Jūsų prezidentas
Mykolas Kolyta

Interviu su jaunimo folkloro kolektyvu „Kukumbalis“

Grauzkitės nagus tie, kurie lapkričio 8 d. nedalyvavote vakaronėje ir nesusipažinote arba nepratęsite pažinties su šauniu folkloro kolektyvu iš Merkinės „Kukumbalis“, viešiniū licėjuje jau trečią kartą. „Andai“ kalbino šio kolektyvo narius Eveliną, Gailę (V.Krėvės mokyklos prezidentę), Inga, Živilę, Kęstą bei Vytautą.

Trumpai papasakokite jūsų folkloro kolektyvo susikūrimo istoriją.

Gailė: Mokytojai Rita ir Vytas Černiauskai pradėjo kviešti iš mokyklos mokinius, jų ėjo vis daugiau ir daugiau, pradėjome koncertuoti ir 2001m. spalio 10d. užsiregistravom kaip visuomeninė organizacija. Šiomet šventėm vienerių metų gimtadienį.

Kokia yra kolektyvo pavadinimo kilmė? Ką jis reiškia?

Kukumbalis licėjuje, 2001 m.

Evelina: Netoli Merkinės yra tokia pelkė, kurioje anksčiau gyveno kukai, t.y. velniai. Tai buvo senovinių apeigų vieta, joje rasta apeiginių akmenų.

Gailė: Žmonės tikėdavo, kad ten vaidenasi, bijodavo ten eiti, sakydavo, kad dingsta gyvuliai, kartais net žmonės.

Kodėl jūs domitės folkloru, liaudies kūryba?

Kęstas: Paprasčiausiai tai yra mūsų laisvalaikis.

Vytautas: Man patinka kolektyvas.

Evelina: Yra galimybė kažkur išvažiuoti, kažką pamatyti, susipažinti su naujais žmonėmis.

Živilė: Bet labiausiai mums patinka pas jus. Jau trečią kartą...

Kur toliausiai buvote išvažiavę koncertuoti?

Gailė: Iš Merkinės važiuom į Rietavą, paskui į Klaipėdą ir Šventają.

Živilė: Išduosiu, kad, jeigu pavyks, gal važiuosime šį pavasarį į Latviją.

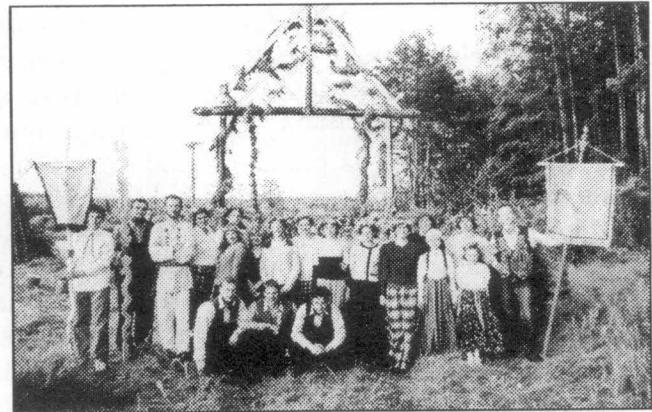
Ar važiuojate koncertuoti „su nakvyne“ ar kelioms valandoms?

Živilė: Tik vieną kartą važiuovome su nakvyne, į Rietavą. Bet tai buvo viso savaitgalio kelionė – išvažiuovome penktadienį ryte, o paskui buvo poilsinė kelionė, daug ką pamatėm.

Kur ir kada buvo jūsų pirmasis koncertas?

Živilė: Pati pradžia buvo pas jus, licėjuje. Buvom gal tik penkios merginos.

Neseniai iš jūsų ėmė interviu radijo laidai. Kaip

Kukumbalis per Jonines, 2002 m.

sekėsi?

Gailė: Koncertavom V.Krėvės 120-tųjų gimimo metinių minėjime. Po jo reporterė iš LR2 sukviėtė į klasę ir liepė dzūkiškai šnekėti. Vadovei neleido kalbėti, nes ji aukštaitė, o interviu – dzūkiškai laidai.

Evelina: Vertė mus kalbėti, išvadino zuikio galvomis. Reporterė pasakydavo sakinį, o mes jį pakartodavom, negalėjom laisvai kalbėti.

Ar jūs išbandėte kitokį dainavimą, ar pabandėte folklorą, patiko, ir tęsėt toliau?

Evelina: Mes šiuo metu dainuojam chore ir bažnytiniam chore, bet folkloras nuo to labai skiriasi, ir ne kiekvienas gali persiorientuoti.

Gal turite kokių ypatingų, nekasdieniškų

Kukumbalio merginų vainikas per 2002 m. Jonines

tradicijų?

Evelina: Stengiamės švęsti netradicines šventes, pavyzdžiui, gegužės 1-oji yra Valpurgija, Raganų naktis.

Inga: Merginos pasidarė šluotas, apsirengė kaip raganos, susikūrė laužą, žaidė raganiškus žaidimus. Improvizavom.

Kukumbalis Ievų slėnyje - Valpurgija

Evelina: Dar Joninės – mūsų ryškiausia šventė. Ten stengiamės panaudoti daugiausiai tradicijų. Būreja kiekvienam buria iš dvylikos žolyčių ir, galiu pasakyti, išburia teisybę.

Teko girdėti apie jūsų kompaktinį diską. Ar patiko įrašinėti?

Inga: Pirmąkart įrašinėjom, iš pradžių buvo net juokinga. Turėjo būti tokia tyla, kad net batai

negirgždėtų.

Evelina: Prieš kitą dainą liepdavo patylėt. Buvo juokinga, bet po to pavargsti; jeigu kas nors blogai, reikia kartoti.

Ar tas diskas buvo išleistas pardavimui?

Živilė: Ir sau, ir parduodam, ir dovanojam.

Evelina: Jis būna ir reklaminiu, kai kur nors išvažiuojam.

As jums labiau patinka dainuoti, ar šokti?

Visi: Dainuot!

Atvirai pasakykite, ką manote apie licėjų.

Visi: Labai maloniai vyksta vakaronė, nes jūs patys šokat, ateina būtent tie žmonės, kurie nori pašokt. Kitur žmones reikia išjudinti, būna ir tokių, kurie atsistoja į kampus, žiūri, kaip kas šoka, ir šaiposi. Licėjuje maloni atmosfera, visi geranoriški.

Ar koncertuojate savo mokykloje?

Gailė: Tenka per šventes, bet salėje bloga akustika, be to, mes ne mokyklos, o visuomeninė organizacija.

Ačiū už pokalbį ir iki.

Kalbino Asta Bagdžiūnaitė

TRYS ŽODŽIAI

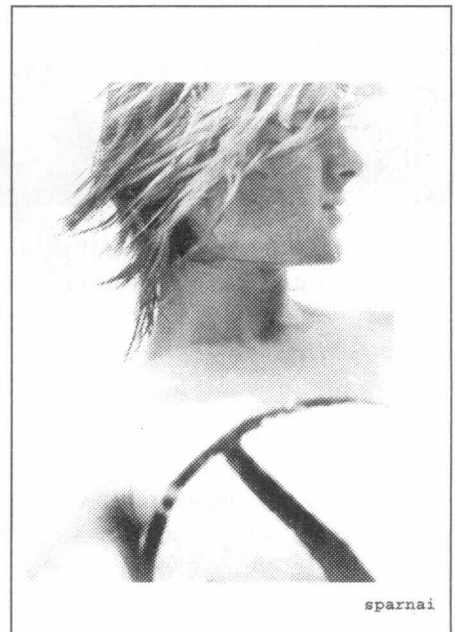
Šių metų spalio 18 d. įvyko visų ilgai lauktas tradicinis licėjaus moksleivių kūrybos almanacho „Sparnai“ pristatymas. Viskas buvo lyg ir taip pat, kaip pernai: pristatymas vyko Menų kabinete, paslėptame nuo dienos šviesos; ant grindų tie patys pilki patiesalai, ant kurių sutūpė smalsūs žiūrovai su dideliu susidomėjimu ir ne ką mažesnėmis viltimis. Didelis aliuminis katilas arbatos. Šleikštokas skonis. Tinka kaspinuočiams iš žarnyno varyti...

Dar buvo Viktorijos Gečytės balsas, kaip visada žavintis publiką. Muzikantai stengėsi – gražu, dėkui jiems, bet... Bet vis dėlto tai buvo literatūrinio almanacho pristatymas. Gal ir blogai skaičiavau, bet, matyt, kokį trečdalį autorių vis dėlto išvydome. Savo kūrybą skaitė dar mažiau. O gaila. Juk tai ir yra įdomiausia: pamatyti autorių, jo veidą, išgirsti jo balso virpėjimą, skaitant savo paties tekstą.

Scenoje nuolat buvo bandoma juokauti. Bet, paties R. Pralgausko žodžiais, nėra taip linksma. Tai tikriausiai buvo paskutinis „Sparnų“ leidimas.

Neberašo licėjaus moksleiviai. Gal užmiršo, kaip tai daroma? Gal neturi ką pasakyti? O gal to paprasčiausiai niekam nereikia? Todėl ir dedami į almanachą paskutiniai licėjaus kūrybos trupiniai. Tik trijų žodžių pakanka apibrėžti daugelį spausdinamų kūrinių: lietus, angelas, sapnas. Na, gal dar vienas kitas atsiras. Ypač dažnas vandens įvaizdis – ašarų, sniego arba to paties lietaus pavidalu. Arba tiesiog jame ką nors skandina. Stačia galva pasinėrę į postmodernizmo jūrą, gal retkarčiais prisiminkime, kas yra rimavimas...

Viena iš pristatymo dalių buvo fotografijos paroda. Nors ir neatsirado nė vieno, galinčio įkalti vinis į sieną ir ant jų sukabinti nuotraukas, meninė nuotraukų vertė nuo to nė kiek nesumenko. Ypač mane sudomino Roko Pralgausko darbai. Ką gi aš ten pamatčiau? Rodos, viename jų buvo kažkieno lūpos, vaizduojančios nei daugiau, nei mažiau – moters tarpukojį. Galbūt, autoriaus nuomone, čia ir gimsta tikrasis menas? Bent jau menininkai tai tikrai. Dar buvo prasiskėtusių lėlių,

sparnai

plastikinių užpakaliukų virtinė. Šios ekshibicijos tema – „Čia kažkas ne taip“. Iš tikrųjų, kažkas ne taip, bet kas? Kur? Su kuo?

P.S. Mindaugas iš 3° žadėjo, kad „Sparnai“ vis dėlto nemirs. Gal dar ne viskas prarasta? Tai priklauso tik nuo jūsų. Rašykit, neškite savo kūrybą į redakciją ir nebijokite kritikos. Juk ji išugdo tikruosius menininkus.

Aivaras Žilvinskas

Maži geltoni draugai

Kaip nemaža licėistų dalis žino (arba nežino), kiekvienais metais į Licėjų atskrenda japonų moksleivių grupė. Apgyvendinti lietuvių moksleivių šeimose, jie susipažįsta ne tik su lietuvių gyvenimo būdu, tačiau ir įdomiuoju Vilniumi, istoriškai svarbiais Trakais (ten jiems labai patinka patrankos ir kardai, kuriais lietuviai beveik panašiai kaip japonų samurajai kapodavo nedraugiškiems piliečiams galvas - neaut. past.), laikinąją sostinę Kauną, kur jiems, prisiklausius pasakojimų apie „skinheadus“, būna visai baisu. Tačiau visų pirma norėčiau visus

egzaminų į Ritsumeikan universitetą - vieną geriausių japoniškų universitetų. Antroji priežastis - „Atviros Japonijos“ politika ir mainų programos. Šios mokyklos moksleiviai daug keliauja po pasaulį, jų tikslas - pažinti kitas pasaulio kultūras ir suvokti anglų kalbos, kurios dauguma beviltiškai nemoka, svarbą.

(be abejo, Trakų pilis), originaliai suorganizuotos ekskursijos po Vilniaus senamiestį ir centrą, „cooking mission“, kuomet japonų moksleiviai gamino populiariausius japoniškus patiekalus (nevalgomi nepasirodė, tačiau kai kurie buvo LABAI savotiški), ir diskoteka. Pastaroji daugeliui japonų buvo pirmoji gyvenime, tad dalis iš pradžių labai drovėjosi, tačiau ši kliūtis, pasitelkus begalinę DJ'ų supratingumą ir lietuvišką drąsą, greitai buvo įveikta.

Į Lietuvą japonai šiais metais buvo atskridę ne vieną, kaip įprasta, o du kartus. Pirmasis buvo ankstyvą pavasarį - 2001-ųjų rudens kelionė, atidėta dėl rug-sėjo 11-osios įvykių, neįvyko. Antrasis kartas buvo šio spalio pradžioje, kuomet 30 Licėjaus moksleivių gavo progą atitrūkti nuo niūrios kasdienybės ir susipažinti su kitoje pasaulio pusėje gyvenančiais bendraamžiais.

Nepaisant gana daug laiko užėmusios oficialiosios dalies, nemažai vakarų buvo laisvų. Kadangi namuose sėdėti niekas, be abejo, nenorėjo, japonams pagei-

Kaip visada, sunkiausia buvo pradėti. Parsivežti į namus visiškai

nepažįstamą žmogų, kurio dažnai net vardo žmoniškai negali išstarti, išsiaiškinti, ką jis valgo ir ko - ne, o kartais tiesiog paprasčiausiai susikalbėti ne vienam licėistui buvo nelengva. Nuostabus japoniškas bruožas - jei nesupranti, tiesiog šypsokis ir linksėk galva - ne vieną lietuvaitį iš pradžių be galo nervino. Vis dėlto dauguma abiejų šalių moks-

leivių jau pirmą vakarą susidraugavo ir, jei svečiai po ilgos kelionės neužmigo, smagiai praleido laiką.

Oficialioji japonų viešnagės programa buvo: Kaunas, kuriame aplankėme Sugiharos namus ir IX fortą, Trakai

daujant buvo šlifuojami keliai į parduotuves (nežinia, kas mūsų mažiesiems draugams pripūtė miglos į akis, kad Lietuvoje drabužiai ir aksesuarai be galo pigūs), braižomas „Akropolio“ ledas ir, žinoma, organizuojami vakarėliai, kurių japonams buvo vis maža ir maža... Štai tada lietuviai ir atsigriebė už japoniško maisto

supažindinti su visų šių įvykių priežastimis, pasekmėmis ir dabartine situacija.

Tarp dviejų Vilniaus mokyklų - Užupio gimnazijos ir Licėjaus - bei Japonijos Ritsumeikan mokyklos jau keletą metų vyksta mainų programa. Ritsumeikan mokykla Japonijoje - viena populiariausių dėl dviejų priežasčių: pirmoji - baigus šią mokyklą nebereikia laikyti stojamųjų

Ar tik ne Pašukonis?

subtilybes: japonai buvo priversti vaišintis nepavykusiais lietuviškais blynais, „lietuviškuoju alumi“ gira (šventai tikėdami, kad tai alkoholis, keli vaikinai sugebėjo net ir pasigerti), nevertėtų pamiršti ir pietų valgyto įvairiose kavinėse bei restoranuose, kur mūsų svečiai gaudavo cepelinų ar vėdarų ir būdavo išpėjami, kad iki vėlaus vakaro valgyti nebebus...

Paskutinė - bjauriausia

diena. Atsisveikinimai, lietuviškai vienos japonės pasakyta padėkos kalba, vėliau - ašaros Vilniaus oro uoste ir pažadai dar susitikti... Nepaisant patarlės „visur gerai, bet namie geriausia“, visiškai nebuvo panašu, kad japonai veržtųsi namo, o lietuviai - juos noriai išleisti. Bet... skrydžio neatidėsi, o mums visiems liko japonų viešnagę primenantys kalendoriai su mūsų pačių darytomis nuotraukomis ir

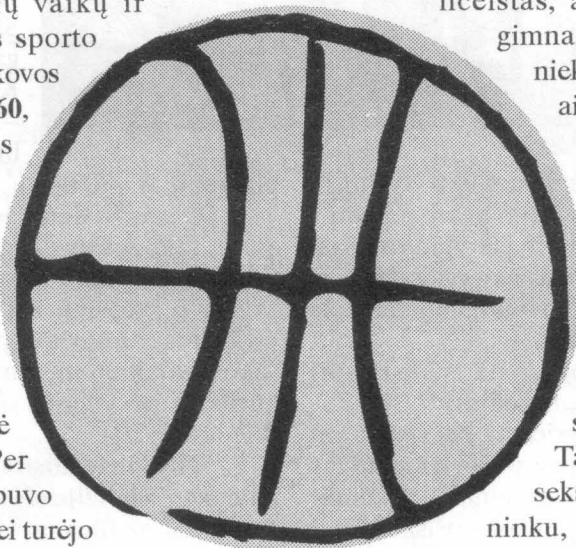
palinkėjimais ant jų ir aišku, daugybė dovanų, kurių japonai, kaip visada, nepagailejo...

Verta žinoti, kad japonus į svečius priimti gali bet kas, tik čia galioja taisyklė „kas pirmesnis, tas gudresnis“. Taip pat kone kiekvieną pavasarį organizuojamos licėjistų kelionės į Japoniją. Susidomėjusiems galiu pakelti nuotaiką - šiemet kelionė organizuojama nebus.

Milda Tylaitė

GYVENIME - ĖRIUKAI, KREPŠINIO AIKŠTELĖJE - LIŪTAI

Šių metų spalio 7 dieną, trečią valandą Grinvičo laiku po pietų, Vilniaus licėjaus sporto ir pramogų salėje įvyko dramatiškos ir daug nervų bei pinigų kainavusios draugiškos krepšinio varžybos tarp geriausių Vilniaus moksleivių rinktinių - Licėjaus ir Žemynos gimnazijos; jas organizavo abiejų mokyklų prezidentai. Į šį sporto mačą, kuris buvo reklamuojamas ištisas savaites, susirinko daugiau nei pusė licėjuje besimokančių vaikų ir paauglių. Tą dieną licėjaus sporto arena trumpam buvo tapusi kovos lauku, kuriame, rezultatu **64:60**, netikėtą pergalę Žemynos krepšininkams iš rankų išplėšė licėjaus atstovai. Dėl nesėkmės Žemynos gimnazistai kaltino patyrusius teisėjus V.Būdvytį, D.Kulvičių ir J.Kontvainį, varžybų komentatorius R.Vitkauską ir G.Kiuberį bei sirgalius, kurie užėmė didžiąją dalį aikštelės ploto. Per didžiąją pertrauką žiūrovai buvo vaišinami gardžiais pyragais bei turėjo unikalią galimybę laimėti firminius „Tūtos“ marškinėlius su M.Jordan'o inicialais ir firminį „Spalding“ krepšinio kamuolį be R.Javtoko parašo. „Tai buvo tikrų vyrų kova - jie kovėsi kaip liūtai“, - žaidėjus liaupsino vienuoliktoji V.Laučiškytė, rungtynes stebėjusi iš tribūnų. Net ir po tokio triuškinančio pralaimėjimo Žemynos rinktinė nenuleido rankų ir ėmė ruošti antrajai šios kraupios istorijos daliai. Atsakomosios rungtynės įvyko lapkričio 6 dieną, atnaujintoje Žemynos gimnazijoje, kuri savo architektūriniais elementais viliojo licėjaus delegaciją iš tolo, o viduje akys raibo nuo prabangos.

Į varžybas, kurios vyko taškas į tašką, susirinko nemažai žmonių, iš kurių daugiau nei pusė buvo licėistai. Rungtynėms įpusėjus, atrodė, kad ir šį kartą licėjaus sportininkai bus pranašesni už varžovus, tačiau ketvirtajame kėlinyje netikėtai spurtavusios žemynos žvaigždžių rinktinės jiems pavyti nepavyko - galutinis rungtynių rezultatas **48:65**. „Aš buvau neutralus - tiesiog palaikiau laiminčią komandą“, - teigė vienas licėistas, anksčiau mokėsis Žemynos gimnazijoje. Dėl nesėkmės licėistai nieko nekaltino, nes ir taip buvo aišku, kad tokia klestinti mokykla kaip Žemyna negali neturėti stiprių žvaigždžių komandos ir profesionalių teisėjų. Po varžybų Žemynos gimnazijos stadione buvo įteikti diplomai labiausiai nusipelnusiems krepšininkams. Rezultatyviausias abiejų varžybų licėjaus sportininkas, gražusis Linas Tarasonis, buvo pripažintas seksualiausiu visų laikų krepšininku, žiežula Liudas Kolesinskas - greičiausiuoju, o raumeningasis Lauras Stankevičius, ne ką tenusileidęs pastariesiems, - šauniausiuoju.

Šis puikiai įgyvendintas projektas leidžia mums suprasti ir pamąstyti apie tai, kas vyksta šiame negandų pilname pasaulyje, kokios yra tikros žmogiškosios vertybės, kurias žmonės baigia pamiršti, atsiradus naujiems technikos atradimams ir viešnamiams ir kiek dar daug vandens nutekės, kol saulė patekės, kol pasaulis peržengs taikos ir ramybės slenkstį. Šlovinkime žmogiškumą!

Karolis Vaitonis

„Licėjuje kitoks lygis...“

Šiais mokslo metais licėjuje atsirado dar vienas naujas veidas, save vadinantis „arčiausiai dirbančiu valandininku“, nes čia dėsto tik antradieniais bei ketvirtadieniais, o kitomis dienomis – kaimyninėje Senvagės vidurinėje mokykloje. Tai istorijos mokytojas **Rolandas Čiapas**, beje, šių metų spalio 21d. atšventęs keturiasdešimtmetį. **SEIKINAME!**

Ką atsimenate iš vaikystės bei jaunystės?

Iš studentavimo prisimenu labai įdomų žmogų – Mykolą Burokevičių. Tie, kurie nelabai suprato arba mėgo mokslinį komunizmą, stengėsi atsistoti kuo toliau nuo jo, nes jis užmiršdavo, ką pasakoja, ir kartais nuo karto apspjaudydavo sėdinčius šalia. Ten gale sėdėdamas, perskaičiau daug įvairių Lietuvos rašytojų darbų. Burokevičius reikalaudavo užrašų, o tai kainuodavo kelias naktis – perrašai kuo didesniu šriftu, paduodi, o jis: „O, studentas, labai gerai, jūs čia rašėt, dirbot...“

Kur ir kelintoms klasėms esate dėstęs?

Dirbau Vilniaus rajone, o nuo 1988 ar 1989m. – Senvagės vidurinėje mokykloje. Esu dėstęs visoms klasėms. Dabar licėjuje mokau antrokus ir ketvirtokus (B lygiu), Senvagėje – dešimtokus - dvyliktokus.

Kuo jus patraukė istorijos mokslas?

Domino praeitis, mąstymas, tam tikri įvykiai, jų seka. Antra vertus, tuo metu buvo svarbu įstoti į aukštąją mokyklą, kad nepakliūtum į tarybinę armiją. Mokytoju svajojau dirbti vien todėl, kad vyrus iki 27m. imdavo į kariuomenę, o Pedagoginiame universitete tuo metu nebuvo karinės katedros.

Ar jūs griežtas mokytojas? Ar moksleiviai galėtų sakyti, kad jūs bandote „nusodinti“?

Nemanau, kad esu labai griežtas, bet visada yra tam tikri reikalavimai, svarbu ir pagrindai, ir tam tikras platesnis suvokimas. Valstybinis egzaminas laikomas raštu, todėl mano mokymo pagrindas – atsiskaitymai raštu, žodžiu dažniausiai atsakinėja tik norintys parodyti savo galimybes. Dėl „užsisėdimo“ reikėtų paklausti moksleivių. Būtų neobjektyvu man spręsti, ar taip yra.

Ar rašote dvejetus ramia širdimi?

Čia dar neparasiau. Žemiausias čia parašytas pažymys – 5 ar 6. Kita vertus, jeigu mokinyš yra to vertas, nemanau, kad būtų sunku parašyti. Licėjuje kitoks lygis nei paprastoje vidurinėje. Ten aš dvejetus rašau. Bet dažniausiai tada, kai gaunu tuščią lapelį. Jeigu žmogus stengėsi, jis tikrai gaus trejetą.

Ką manote apie licėjų?

Čia atvyko norintys mokytis, stojamieji egzaminai parodė jų galimybes. Į paprastas vidurines

mokyklas kai kurie ateina pailsėti. Jeigu jie nenori dirbti, tai, geriausiu atveju, sėdi. Tačiau yra tokių, kurie tyčia trukdo. O čia pati mokyklos samprata yra kitokia, kadangi bendruomenę sudaro apie 500 žmonių, o tai orientuota į daugumą užsienio valstybių, kur toks skaičius yra optimalus. Mokiniai pažįsta vieni kitus, ir formuojasi kolektyvas. Čia dviratis neišrastas, bet paimtas vienas iš geriausių pavyzdžių. O Senvagėje šiemet viena pamaina ir 1400 mokinių. Neįmanoma praeiti, koks triukšmas. Tai didžiuliai kontrastai.

Ką veikiate laisvalaikiu, kuo domitės?

Mano darbas ir pomėgis yra turizmas. Lydžiu grupes į užsienį, esu buvęs Čekijoje daugiau nei 50 kartų, taip pat Prancūzijoje, Lenkijoje, Vengrijoje. Jau daug metų tą darau. Jeigu pavyks, su dešimtokais planuojame arba važiuoti į Čekiją ir Slovakiją, arba rengti stovyklą. Tokių norų atsirado rugsėjo pradžioje, bet sausį bus kitos kainos, tada žiūrėsime, kaip viskas atrodys. Jeigu pavyktų, galėtume rengti licėjaus stovyklą. Pvz., vienais metais norintiems – stovyklėlė Slovakijoje, kadangi ten graži gamta ir priimtinos kainos. Kitais metais – Čekijoje, trečiais – Kroatijoje, ten dabar viskas brangsta. Tai priklausys ir nuo

pinigėlių, ir nuo noro.

O sportu domitės?

Taip. Aišku, daugiau pasyviai, kadangi aktyviam domėjimuisi nėra sąlygų. Kažkada Senvagėje vyrai žaisdavo krepšinį, bet dabar fizinio mokytojas turi problemų. Mano jaunystės metais populiarios sporto šakos buvo krepšinis, futbolas. Aš pats baigęs mokyklą, kurioje buvo stiprios rankinio tradicijos, tad ir dabar domiuosi.

Tie, kurie nusimano ir domisi istorija, dažnai patenka į televizijos žaidimus. Ką manote apie tokius žaidimus, ar tikrinote taip savo žinias?

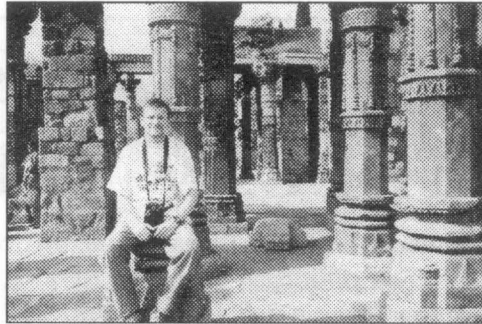
Nesakau, kad tyčia juos žiūriu, bet dažnokai. Pradėjau nuo rusiškų kanalų, net ir dabar grįžtu, bet žiūriu ir lietuviškus analogus. Nematau didelės intrigos „Kas laimės milijoną“ vedėjo H.Vaitiekūno darbe. Jeigu nėra intrigos, jis elgiasi labai džentelmeniškai, tai ir nelabai įdomu.

Ar pats bandėte dalyvauti kokiuose žaidimuose, viktorinose?

Ne. Sunku pasakyti, kodėl. Kai kurie klausimai tikrai lengvi. Galbūt taip atrodo, kai sėdi namie. Nepirkau aš tų bilietų, kažkaip net tokia mintis nekilo. Gal verta pabandyti?

Ačiū už pokalbį.

Asta Bagdžiūnaitė

Tie, kurie išėjo...

Žmonės, šalia daugelio kitų savo keistų savybių yra dar ir linkę nuolat ieškoti laimės. Nemaža dalis Lietuvos jaunimo įsitikinusi, kad tėvynėje reikia išlieti per daug prakaito, norint susikurti bent šiokių tokių padoresnį savo gyvenimėlį. Taigi, kol rimti dėdės ir tetos postringauja bei diskutuoja apie reiškinį, vadinamą „protų nutekėjimu“, kasmet daugybė žmonių dingsta už Lietuvos sienų su viltim, kad gaus geresnį išsilavinimą ar atlyginimą. Dalis kartu su X laida mus palikusių licėistų taip pat pasuko šiuo keliu, net ir keli trečiakursiai yra pasiryžę paskutinę vidurinės mokyklos klasę baigti svetur: mūsų ex-prezidentė A. Bareišaitė šiuo metu gyvena Didžiojoje Britanijoje, o G. Ignotas vasarą pasiekė išsvajotosios Amerikos krantus.

Šie žmonės su dideliu džiaugsmu sutiko pasidalinti savo išpūdžiais bei patirtimi, įgyta svečiuose kraštuose ir atsakė į ši pluoštelį klausimų...

Pirmieji išpūdžiai apie šalį, kurioje gyvenai. Kuo ji skiriasi nuo Lietuvos?

G. Ignotas (JAV): Ooo.. čia viskas kitaip nei Lietuvoj, pradedant mokyklos gyvenimu, baigiant visuomene. Kai parduotuvėje pamatai 1 galono (apie 4l): „Family size“ ledų dėžę, kai kiek-

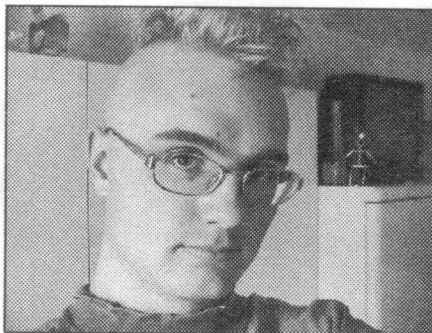
Bremeno universitetas (bendrabutis)

vienas 16-metis turi mašiną, gatvėse visur greito maisto restoranai... Tai šalis, kur pildosi svajonės: kiekviena vidutinė amerikiečių šeima sugeba nusipirkti namą, 2 mašinas, ar ką tiktai nori, kad ir, pavyzdžiui, katerį.

J. Bugnevičius (Vokietija): Vokietija labai išsivysčiusi ir tą iškart pamatai. Viskas neįtikėtinai gražu ir tvarkinga, ypač vokiečių privatūs namukai. Prižiūrėti, išpus-

tyti, rodos, jie nieko ir neveikia, tik vis gražina ir gražina savo namus. Sužavėjo mane ir žmonės, ypač senyvo amžiaus.

R. Laucius (Danija): Danija iš esmės labai panaši į Lietuvą, tėvynę mano. Iš pirmo žvilgsnio čia viskas beveik taip pat, išskyrus Kopenhagą. Vilniui iki jos dar toli toli... Žodžiais to neišreikši, ją

Romas Chaleckis

reikia pačiam pamatyti.

V. Baronas (Danija): ..ir žmonės čia daug šiltesni, nes gyvena pasiturinčiai.

D. Tauraitis (Latvija): Labai smagi šalis. Naktimis Rygoje minios žmonių, ne taip kaip Vilniuje. Jei antrą valandą nakties vaikštinėjai senamiestyje, tai jautiesi panašiai kaip Pilies gatvėje per Kaziuko mugę. Pats senamiestis daug gražesnis nei Vilniuje, o žmonės čia gana draugiški, ypač Latvijos rusai. Jie tai mielai su tavimi pasišneka, mėgsta pasijuokti. O šiaip, Latvija gi visai šalia, tai labai daug skirtumų ir negali būti.

Ar sunku prisitaikyti prie naujos aplinkos, žmonių ir ar dažnai kamuojama tėvynės ilgesys?

R. Chaleckis (Vokietija): Ar sunku, ar sunku... O kas šiam gyvenime lengva greita ir paprasta? Nebent numirti. Draugų nėra - viens kaip pirštas, tėvynės ilgesys širdį spaudžia, bet reikia susiimti į kumštį - su tėvynės ilgesiais toli nenuėisi...

D. Tauraitis (Latvija): Prisitaikiau tai nesunkiai, kadangi visi buvome naujokai. Vienas kito nepažinojom, tai nebuvo labai sunku pritapti. Pasiilgstu draugų, bet kai labai noriu, tai galiu sugrįžti, ne taip čia ir toli. Jokių trūkumų.

R. Laucius (Danija): Visai šaunu čia gyventi, ir nepasakysčiau, kad sunku prisitaikyti.

O grįžti visuomet norisi. Nors dar tik mėnuo, kai aš čia, bet jau pasiilgau lietuvių švelnumo, geraširdiškumo, supratingumo... Pasiilgau rusiškų keiksmažodžių iš įsiaudrinusių tautiečių lūpų, pasiilgau savo šuniuko, pasiilgau to juoko, kurį sukeldavo Vaitiekūnas savo sapaliojimais per „Kas laimės milijoną“ ketvirtadienio vakarais... Ech, pasiilgau labai daug ko, ypač ex-bendramokslų c-kų!

J. Bugnevičius (Vokietija): Man sunkiausia su anglų kalbele. Prieš tai tikrai mažai kalbėjau šia kalba, ir dabar turiu šiokių tokių problemų, kai reikia ką nors detaliau paaiškinti ar susišnekėti su kitataučiais. Tačiau gerai, kad dėl to nekompleksuoju, stengiuosi būti nuoširdus ir draugiškas, todėl prastas kalbos mokėjimas manęs labai stipriai neizoluoja.

Ką galėtum papasakoti apie savo mokyklą, mokymo metodus?

J. Bugnevičius universiteto „tuse“

D. Tauraitis (Latvija): Čia, palyginti su Lietuvos universitetais, mokytis reikia daug daugiau. Tačiau mokomės tik tuos dalykus, kurie susiję su studijuojamu dalyku. Aš esu pasirinkęs ekonomiką, taigi per anglų kalbos paskaitas mums aiškina, kaip daryti prezentacijas arba rašyti pranešimus (tą vėliau ir darome ekonomikos paskaitų metu). Jokių nukrypimų į šonus nėra. Ką besimokytum, gali iš karto matyti, kur ir kaip tai panaudosi. O Lietuvoj į tavo galvą prikiša visokios nereikalingos informacijos, pavyzdžiui, psichologai skaičiuoja integralus, argi jiems to reikia?

V. Baronas (Danija): Studijos, mano akimis, nėra sunkios, nes mokomės tik tris dalykus. Įdomu tai, kad čia viskas paremta praktika bei grupiniu darbu.

R. Laucius (Danija): Galiu pasakyti, kad Lietuvoj žmonės labai skuba gauti išsilavinimą, o čia visai kitaip. Baigę vidurinę mokyklą, danai ilsisi porą metų, keliauja, uždarbina ir t.t. Ir tik vėliau pradeda mąstyti, ką čia daryti toliau, kur stoti. Pavyzdžiui, mano grupėj yra toks 55 metų studentas, ir niekam neatrodo keista, kad tokio amžiaus žmogus dar mokosi. Dar vienas skirtumas, palyginus su Lietuva: čia daug daugiau dėmesio skiriama žmonių praktiniam paruošimui (tėvynėje, kiek žinau, atvirkščiai).

J. Bugnevičius (Vokietija): Čia viskas vienoj vietoj: bendrabučiai (beveik kaip viešbučiai), valgykla, pastatai, kur vyksta paskaitos. Mokymo metodai priklauso nuo dėstytojo: vieni labai nuobodūs, nes nepalaiko kontakto su auditorija arba viską dėsto nuobodžiai, pagal knygas, kiti labai įdomūs ir norisi eiti į jų paskaitas. Bet apskritai dėstytojų ir studentų santykiai labai artimi – visada pamatysi kokį viena sėdintį ir besišnekučiuojantį su studentais.

R. Chaleckis (Vokietija): Čia tereikia ranką link jungiklio ištiesti ir šviestis kiek patinka, o Lietuvoj – lemputes pats susirankiok, kabelį nusitiesk, ir tik tada jau gali tą daryti. Šioje metaforoje yra nemažai tiesos: na, pavyzdžiui, ateini į biblioteką – Internetas nemokamai, daugybė knygų, mokslinių žurnalų. Gali gauti tokią knygutę studentui, kur visa svarbi informacija „nuo A iki Z“ surašyta. Mokykis ir džiaukis...

A. Bareišaitė (Anglija): Mano mokykloje visi vienuoliktokai mokosi tik keturis dalykus, dvyliktokai – tris. Galima pasirinkti, ką tik nori. Pažymiai rašomi ir už žinias, ir už pastangas. Bet jie

didelės reikšmės neturi, viską nulemia egzaminai, kurių būna po tris iš kiekvieno dalyko. Nepasakyčiau, kad mokymo lygis stipresnis, tiesiog, ten nuvažiavus, pasikeičia mūsų pačių požiūris – daug daugiau laiko skiri mokslams, nes tam sudarytos visos sąlygos.

Asta Bareišaitė

Pavyzdžiui, tie, kas mokosi archeologijos, važiuoja į Egiptą, mokytojai visada padeda, išaiškina nesuprantamus dalykus, gali netgi užeit pas juos vakare į namus. Žodžiu, reikia tik turėti noro ir darbštumo. Sunku prisitaikyti prie mokyklos taisyklių, kurių be galo daug ir daugelis jų, švelniai tariant, „keistos“. Pavyzdžiui, uniforma turi būti labai tvarkinga, televizorių galima žiūrėti tik iki 23:00 ir ne ilgiau, privalomas bažnyčios lankymas ir dar daug kitokių.

Taigi ar vertėjo važiuoti?

R. Chaleckis (Vokietija): Esu labai patenkintas. Patariu ir kitiems veržtis į užsienį, jei tik yra galimybių. Geriausiai tai daryti aukštesniuose kursuose...

D. Tauraitis (Latvija): Lietuvoje mokytis tikrai nenorėčiau. Per daug visokių blogybių girdėjau apie tuos universitetus.

A. Bareišaitė (Anglija): Sunku, bet patirtis nuostabi. Gyvenimas pagal griežtą tvarką, kaip kariuomenėj, – tai visiškai prie-

šingybė mano gyvenimui Lietuvoje, kur tėvams buvau suaugęs žmogus, galintis pats tvarkyti savo gyvenimą. O čia, deja viskas kitaip. Jaučiu, kad vėliau visa tai gerokai atsibos, bet manau, kad naudinga pajusti ir kitokį gyvenimą.

Aišku, kiekvienas iš mūsų gali ir turi pats pasirinkti, kur mokytis, lygiai kaip ir daugelį kitų dalykų gyvenime. Lietuvos universitetai – tikrai ne pati klaukiausia vieta gauti išsilavinimui, tačiau išgirstame per daug gerų atsiliepimų apie užsienio mokyklas, kad galėtume nesutikti su tuo faktu, jog ten yra žymiai geresnės sąlygos nei pas mus. Besiskundžiančių savo pasirinkimu mokytis svetur taip pat pasitaiko tik vienas kitas, nors išvažiuoja šimtai. Jei jau susigundėte galimybe studijuoti užsienyje, jums prireiks kelių dalykų: gerų mokymosi rezultatų, užsienio kalbos žinių bei pinigų. Pinigai, ko gero, yra didžiausia kliūtis Lietuvos licėistui, kuris paprastai gali pasigirti šauniai išlaikytomis brandos egzaminais. Tačiau įmanoma rasti universitetus užsienyje, kur studijos yra nemokamos arba, pavyzdžiui, laimėti konkursą, kuomet visos tavo mokymosi išlaidos bus bent jau iš dalies padengtos. Žodžiu, galimybių išvažiuoti tikrai yra, telieka turėti truputėlį noro...

Mindaugas Ignotas

Už suteiktą informaciją esu dėkingas mokytojui R. Jankauskui, Giedrei (2^a) ir Mildai (4^a), taip pat dėkoju visiems tiems, kas rado pakankamai kantrybės atsakyti į mano klausimus.

Keletas naudingų nuorodų internete:

Studijų užsienyje informacijos centras <http://eac.osf.lt>

American English School (taip pat organizuoja studijas užsienyje) www.ames.lt

SSE Riga puslapis www.sseriga.edu.lv

Bremeno universiteto puslapis www.iu-bremen.de

„Mes klausiamo – Jūs atsakote“

Štai keletos žmonių pasisakymai aktualiais Licėjui klausimais naujojoje „Varlės šlaunelės“ rubrikoje „Mes klausiamo – Jūs atsakote“.

Ar reikalingas Vilniui greitis tramvajus?

· Paulius, trečiokas – Vilniuje tramvajus yra būtinas, todėl, kad pavyzdžiui jeigu žmonės nori nuvažiuoti iš santariškių į stotį, jie būtinai turi važiuoti autobusu. O jeigu jie norėtų važiuoti tramvajumi?

· Donatas, kandidatas – Reikalingas, labai, žinok. Bet aš pagalvoju vieną dalyką – jeigu tai kainuos 400 milijonų, tai už tuos 400 milijonų būtų galima nupirkti 800 troleibusų. Aš įsivaizduoju. O tramvajus visų tų problemų neišspręstų.

· Ričardas, mokytojas – Žinokite, per mažai informuotas, kad galėčiau tiksliai atsakyti, nes nežinau nei kiek tai kainuoja, nei alternatyvių variantų. Reikia lyginti, reikia žiūrėti, be nuomonės, nes per mažai informuotas.

· Andrius, antrokas – Nereikalingas.

· Karolis, trečiokas – ne, palauk, paklausk Račio – labai juokinga. Daugirdai, Daugirdai, atėik truputėlį čia.

· Račys, Daugirdas – Na ir ką aš galėčiau pasakyti apie tramvajų: viskas yra gerai, kas yra geras daiktas. Nu tai yra iš esmės, kaip tai galima paaiškinti: nu, maždaug, jeigu žmonės galės daug greičiau nuvažiuoti, tai yra gerai, taip? Toliau, antra priežastis: nereiks stovėti sankryžose tam tramvajui, šiaip jau iš esmės, nu gerai, nu ką aš žinau, nu, Dieve, nu. Ką čia kalbėt – Zuoko paklauskite, jis tai žino.

· Rytis, TB2 kurso moksleivis – Taip, Vilniui reikalingas greitis tramvajus, todėl, kad labai atsibosta per didelius kamščius važiuoti autobusais. Greitis tramvajus turėtų savo bėgius ir jais būtų galima greitai pasiekti Vilniaus centrą, net ir kamščiu metu.

· Vika, trečiokė – Reikalingas, nes pro mano namus važiuos.

· Algirdas/ mokytojas – Dėl tramvajaus aš dar ir neapsisprendęs, kadangi manau čia specialistai turėtų išsvarstyti, nuspręst, ką čia mes paprasti žmonės galim žinoti. Tiesa, transporto reikia, nėra kalbos, bet koks ten, ar tramvajus, ar koks – čia jau specialistai turi svarstyti.

· Ignė, viceprezidentė – Manau, kad nereikalingas, nes visų pirma nėra tokio didelio atstumo Gedimino prospekte, nuo vieno galo iki kito, kad negalėtumėm jo nueiti pėškom. Visų antra esmė yra ta, kad aš nepritariu pačiai idėjai, kad į vieną gatvę

reikėtų sukūsti tiek daug babkių.

Aut. Past. Greitis tramvajus Vilniuje bus.

Ar pakankamai dažnai Licėjuje vyksta diskotekos? Kaip dažnai, jūsų manymu, jos turėtų vykti?

· Edvardas, buvęs Senato narys – Apie diskotekas, manyčiau, kad jos turėtų vykti dažniau, turėtume kažkaip kalbėtis su mokytojais, kad jie galėtų padėti, ir manau, kad moksleiviai tikrai norėtų dažnesnių diskotekų.

· Eglė ir Rugilė, draugės – Norėtume, kad jos vyktų kas 2 savaites, taip, žinoma, labiau aišku, norėtume, kad jos vyktų kas savaitę, bet suprantame, kad tai neįmanoma, tai bent jau norėtumėme, kad jūs pasistengtumėte, kad jos vyktų kas 2-3 savaites. Ačiū už dėmesį.

· Jurgis, fux'as – Manau, kad kuo daugiau – tuo geriau iš esmės.

· Marija, antrokė – Diskotekų man užtenka, bet ta prasme manau, kad galėtų būti dažniau, daugiau Jaz pictures ar kažkas tokio.

· Rūta, antrokė – Turėtų vykti kas 2-3 savaites.

· Mindaugas, trečiokas – Aš manau, kad diskotekos Licėjuje vyksta per daug retai.

· Norbertas, fux'as – Aš manyčiau, kad diskotekos turėtų vykti dažniau, galėtų jos būti bent jau kas 3 penktadienį.

· Julius, fux'as – Kas 3 savaites.

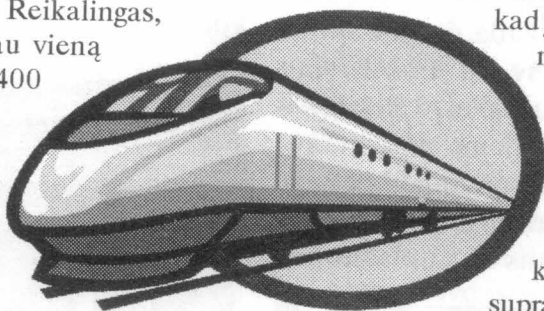
· Mindaugas, fux'as – Manyčiau kas savaitę arba dvi.

· Sigita, antrokė – Manau, kad turėtų vykti dažniau, reikėtų jas gal fainiau suorganizuoti, kad daugiau žmonių eitų.

· Karolis, Didysis – Nu kaip, nu visų pirma, nu kaip, nu diskoteka yra, nu kaip, nu taip labai gerai, nes nu, nu kaip žmonės ir jaunimas gali ateiti ir, nu kaip, išsikrauti, nu, pašokti, paneles pakibinti. Ir, ir kaip aš manau, kad reikia diskotekų jaunimui, nes, kaip žinia, jaunimas labai mėgsta, na promogas, nu kaip, tai yra aišku, visų pirma gerai, nes pramogos formuoja žmogaus pasaulėžiūrą ir kitų žmonių supratimą apie gyvenimą. Na, kita vertus, diskotekos žaloja žmones. Eee, tačiau viena vertus ir kita vertus manau diskotekas reikėtų daryti kiekvieną dieną.

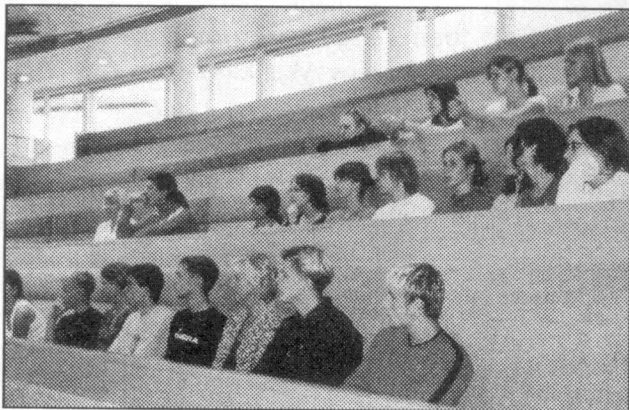
Aut. Past. Licėjuje diskotekos šiais mokslo metais vyksta kas 5 savaites.

Klausinėjo Mykolas ir Malun

Apie Švediją

Praeitais metais gavome laišką iš Upplands Väsby gimnazijos, esančios Stokholmo priemiestyje, kuriame švedai siūlė draugauti su jų mokykla, dalyvauti bendrame projekte apie Baltijos jūros ekologinę padėtį, atominę energiją bei demokratiją. Mes, žinoma, labai nudžiugome ir pradėjome susirašinėti. Netrukus trys švedų gimnazijos mokytojos atvyko į Lietuvą aptarti projektų bei nutarti, kaip ir kada jie galėtų būti įgyvendinti. Iš pradžių su švedų moksleiviais susirašinėjome elektroniniu paštu, vėliau, kai švedams pavyko gauti lėšų šiems projektams, pačioje birželio pradžioje mūsų naujieji draugai atskrido į Lietuvą, o tada jau rugsėjo 9 dieną ir mes pakėlėme savo sparnus ir nuplასnojom

Parlamento salė

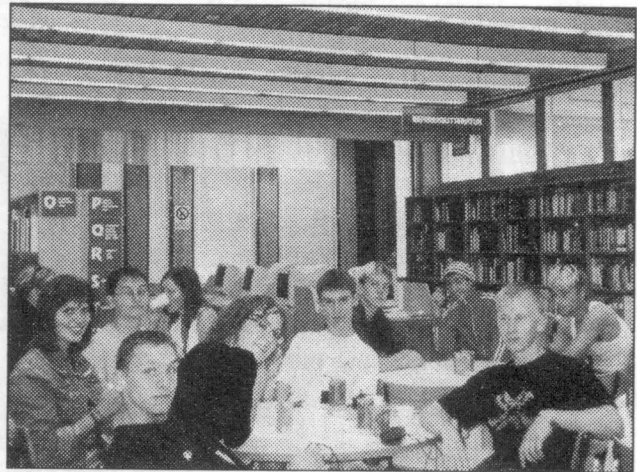
Švedijos sostinės link.

Mūsų viešnagė truko tik vieną savaitę, tačiau spėjome gana daug pamatyti. Pačią pirmą dieną plaukiojome laivu aplink Stokholmą, grožėjomės mus supančiais pastatais bei gamta. Čia pat ant kranto žmonės maudėsi, kai kurie plaukiojo privačiais laiveliais (šitoks poilsis ten labai populiarus), per keletą valandų susipažinome su švediškais peizažais.

Tuomet teko apsilankyti Upplands Väsby gimnazijoje. Mokymosi sąlygos mokykloje išties geros: mokyklos patalpose yra net dvi bibliotekos (viešoji bei „normali“, skirta moksleiviams), kabinetuose – naujausia įranga, o valgykloje moksleiviai per pietų pertrauką gali nemokamai ir tikrai skaniai pavalgyti. Mokinių ir mokytojų santykiai pasirodė besą gana šilti. Ten moksleiviai į savo mokytojus kreipiasi vardais, o patys mokytojai yra labai šiuolaikiški ir atlaidūs.

Tai buvo tik pačios pirmos akimirkos. Vėliau teko susipažinti su šeimomis, kuriose turėjome

gyventi. Kiekvienam iš mūsų gyvenimas šeimoje paliko skirtingą išpūdį. Pagrindinė priežastis turbūt ta, jog klasė, su kurios moksleiviais bendravome, buvo sudaryta ne tik iš „grynakraujų“ švedų, bet ir iš septynių kitų tautybių moksleivių, vaikystėje atvykusių gyventi į Švediją. Taigi tokiose „ne švedų“ šeimose ir tradicijos, ir maistas, ir pats gyvenimo būdas buvo kitokie.

Išpūdinga mokyklos biblioteka ir joje dirbančios labai malonios bibliotekininkės, kurios mus vaišino pačių keptais keksais.

Galiausiai išikūrę savo naujuosiuose namuose toliau tęsėme pažintį su Stokholmu. Antrą dieną aplankėme Parlamentą, išgirdome daug įdomių dalykų ir apie patį pastatą, ir apie Švedijos politikus. Apskritai išaiškėjo, jog švedams politika yra labai svarbus dalykas. Kai kurie politika vadina ne tik valstybės reikalų tvarkymą, bet ir savo asmeninį gyvenimą. Beje, tai būdinga ne tik suaugusiems žmonėms, bet ir jaunimui. Daugelis paauglių priklauso įvairioms organizacijoms, partijoms, mokyklose būna vykdomi rinkimai (taip politikai siekia išsiaiškinti jaunosios kartos požiūrį į jų veiklą).

Trečiąją dieną praleidome Stokholmo senamiestyje. Pasivaikščiojome jo gatvelėmis, aplankėme Nobelio muziejų, vėliau miesto rotušę, kurioje kasmet gruodžio mėnesį vyksta Nobelio premijų įteikimo ceremonija. Vakare restorane, kuriame mokosi ir dirba Upplands Väsby moksleiviai, buvome pavaišinti tradiciniais švediškais valgiais, stebėjome ir patys išbandėme keletą švedų liaudies šokių.

Ketvirtąją dieną vykome į Forsmark atominę elektrinę, aplankėme giliai po žeme

esančią atominės energijos atliekų saugyklą.

Dar kitą dieną plaukėme į nedidelę, turistų pamėgtą Utö salą, kur iš vietinės gyventojos gidės išgirdome daug labai įdomių istorijų apie salos gyvenimą, jos praeitį bei joje gyvenančius žmones. Vėliau, būdami toje pačioje saloje, maudėmės Baltijos jūroje, o visą vakarą grįžę atgal į Stokholmą praleidome Gröna Lund atrakcionų parke, kur tuo metu vyko ir kelių populiarių švedų

grupių koncertas.

Šeštąją dieną žiūrėjome filmą apie kosmonautus išpūdingo dydžio Cosmonova kino teatro ekrane, aplankėme šiuolaikinio meno muziejų.

Na, o paskutinę dieną praleidome visi atskirai, kas su savo šeimomis (na, pavyzdžiui, aš kartu su savo šeima aplankiau Švedijos karališkuosius rūmus), kas vaikštinėdami po įvairias parduotuves, o kas šiaip vaikštinėdami ir valgydami labai skanius švediškus ledus (dar ir dabar seilė tįsta juos atsiminus...).

Kitą rytą, atsisveikinę su savo švedais draugais bei iš širdies padėkoję už suteiktą galimybę pažinti daug įdomių ir nematytų dalykų sutūpėme į lėktuvą ir grįžome namo. Stengėmės neužmiršti savo nuotykių bei visko, ką ten sužinojome, todėl jau per Kalbų dieną aktų salėje dalinomės savo išpūdžiais su kitais licėistais.

p.s. labai ačiū visoms licėjaus mokytojoms, kurios prisidėjo prie šio projekto įgyvendinimo!

Viktorija Gečytė

Laivo belaukiant

B Matematinė tragikomedija

Pi-
tago-
ro teo-
rema -
stačiajam
trikampiui
būdinga sa-
vybė, kuri...

Taigi dėdulė Pitas pakliuvo į meilės trikampį – jam patinka dvi merginos ir abi jas jas myli. Viena gyvena taške B, o kita – C. Taigi dėdulė Pitas iš savo namų (taško A) vieną dieną eina pas vieną merginą (taškas B), o kitą – pas kitą merginą (taškas C). Beje, viena mergina gyvena šiaurinėje dalyje, kita rytuose. Ir štai Pitas sugalvoja, kaip abi iš karto mylėti. Ši meilės tragikomedija buvo pavadinta PITAGORO TEOREMA.

$$BC^2 = AB^2 + AC^2$$

Akmens skonis

Prie kelio gulėjo akmuo. Toks apvalus, grublėtu paviršiumi ir visai gražus. Prieinu artyn, bet jis manęs negirdi. O gal girdi? Paimu į rankas ir šildau, tik nežinau, kam. Staiga pajuntu, jog jis skleidžia šilumą, kuri persmelkia visą kūną. Mes suprantame vienas kitą. Gal pasisnekam? Bet juk esame tokie skirtingi, kad vargu ar pokalbis galėtų užsi-megzti. Tu – bejausmis, šaltas ir dulkėtas. Tave galima nuspirti, ir tu riedėdamas susirandi namus. Laikinus ar amžinus, bet vis tiek namus. Dabar tavo būstas pakelėje tarp žvyro ir žolių. Tu stebi viską aplink, bet neturi kam papasakoti. Tu naktimis miegi,

bet nesapnuoji, nes paprasčiausiai neturi apie ką. Tu – „laisvojo oro direktorius“, bet nemoki vodovauti, nes neturi pavaldinių. Ten, laukuose, pievose, miškuose jūs esate visi vienodi. Bet tu man kažkuo patinki. Tu kitoks. Jeigu tu sugebėjai mane sušildyti, vadinasi, šaltas aš? Tu šiltesnis už žmogaus kraują. Bet vis tiek tu akmuo. Tu neturi akių ir nematai, kad dabar esi lygus su žmogumi. Tu neturi burnos, todėl negali man prispjaudyti į širdį... Ir visgi aš kalbu su akmeniu! Ir tai yra įmanoma. Ko gero, viskas šiame pasaulyje yra įmanoma.

Nepristatęs X^x

Testukas apie senatorius

Labą diena. Štai jums testukas. Jau tradicinis. Beveik. Šįkart apie senatą ir senatorius. Pabandykit ką nors atpažinti, o geriau visus. Jei manote, kad jums pavyko, neškite atsakymus malūnui arba Mykolui (abu šie jaunuoliai mokosi 3c klasėje).

Į klausimus atsakė: Algirdas Grybas, Kristina Mankevičiūtė, Kamilė Malinauskaitė, Evelina Overlingaitė, Gediminas Kiuberis, Skaistė Aleksandravičiūtė, Julius Bogomolovas.

Klausimai:

- Ar tikite dievu?
- Ką žinote apie senatą:
  - neturiu nuomonės;
  - turiu nuomonę, bet nesakysiu;
  - turiu nuomonę ir sakysiu.
- Ar mėgstate teatrą?
- Ar turit kokių nors slaptų aistrų?
- Ar tikit pasaulio stebuklais?
- Linksmiausias žiemos atostogų nuotykis.
- Ar darėtės rentgeno nuotrauką pastaruoju metu ir kur?
- Trumpai savais žodžiais pasakykite, ką jums reiškia Einšteino reliatyvumo teorija.

senatorius nr. 6

- kokių? Kuriuo?
- čia reik; pagalvot....nežinau. c;
- be abejo;
- be abejo;
- be abejo;
- be abejo. Eeeeeeee, žiemos atostogų nuotykis, taip?
- dariau. Kokioj įstaigoj? Kalėjime dariausi. Rimtai;
- fizikos mokslų pagrindą ir kinematikos. Oi, atsiprašau, dinamikos.

senatorius nr. 7

- taip;
- nu, c;
- teatrą? Mėgstu, bet retai lankausi;
- cha cha cha cha. Slaptų aistrų? Cha cha cha cha;
- nuuu taip;
- nežinau, neprisimenu;
- šį pavasarį. Gale. Šeškinės poliklinikoj. Jei įdomu – pėdos;
- iš tikrųjų nieko turbūt, nes aš jos nesuprantu ir man niekas jos nepaaiškina.

senatorius nr. 3

- taip;
- b;
- ne;
- jo;
- taip;
- 100 zuikių;
- ne;
- man ji nieko naujo nesako.

senatorius nr. 2

- Ne;
- b;
- taip;
- taip;
- ne;
- dar atostogų nebuvo;
- ne;
- ooooo, labai daug.

senatorius nr. 1

- nu, tikiu;
- c;
- Taip;
- Ne;
- Nu taip, tikiu;
- Daug nuotykių per kiekvienas atostogas;
- Taip, Klaipėdoj, Raudonojo kryžiaus ligoninėje;
- Labai protinga teorija, dar nesimokėm.

senatorius nr. 4

- ne;
- b;
- mėgstu, bet ne visai;
- taip. Mėgstu šokti nuogas lietuje, be to, esu adrenalino fanatikas.
- na, kaip čia pasakius. Kai kuriais, pavyzdžiui, televizoriumi ir internetu, tikiu, tačiau absoliučiai netikiu niekuo, ką man bando įbrukti akibrokštai.
- dar nebuvo žiemos atostogų, o pernai metais neatsimenu;
- taip, daręs. Žalgirio stomatologiniam;
- nieko.

senatorius nr. 5

- taip;
- b;
- taip;
- ne;
- jo;
- nėra variantų? Tada nežinau;
- rentgeno nuotrauką? Veido. Santariškėse;
- trumpai.....savais žodžiais..... $e=mc^2$ susiejo greitį ir masę.

sparnai '03

Tavo Kūryba gali būti...

užrašyta, nupiešta ar nufotografuota

įprasta ar keista

protestuojanti prieš kažką ar ką nors palaikanti

juokinga ar graudi

fantastinė ar realistinė

apie viską ar apie nieką

provokuojanti ar rami

sukurta per ilgus gyvenimo metus ar tiesiog per kelias minutes

..ir ji gali patekti į Sparnus

Tereikia nunešti ją Mindaugui | 3c klasė
arba atsiųsti el. paštu: sparnai@email.lt

KRYŽIAŽODIS

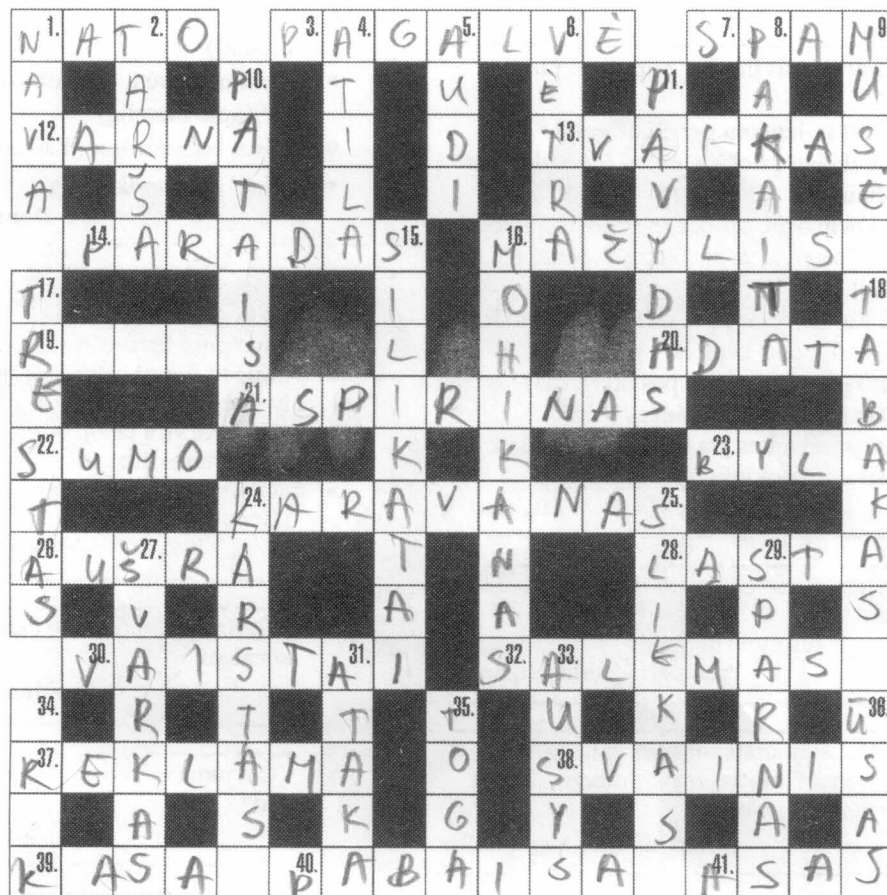
Yra du būdai išspręsti kryžiažodį.

Pirmas: gerai išskaityti į klausimus, pavartyti žinytus ir žodynus, jei neišeina – paklausti draugo.

Antras: paimt pieštuką ir surašyti duotų klausimų atsakymus į langelius.

O dabar spręskit. Sėkmės!

Spręskite ir neškite kryžiažodį sekretorei.
 Burtų keliu ištrauktas laimėtojas gaus
 knygyno VAGA įsteigtą prizą.

**PASKU-
BÈKI-
TE!!!**

KLAUSIMAI:

1. (v) Bažnyčios vidaus sektorius. 1. (h) Ankščiau žmonės stodavo į partiją, šiandien – visa Lietuva į ... 2. Svarbiausia aplinkosaugininkų problema. 3. Maišelis galvai pasidėti. 4. Kunų vadas. 5. Vokiškas automobilis. 6. Smarkus vėjas. 7. Įkyrūs laiškai, reklaminės žinutės, siunčiamos el. paštu (angl.). 8. Pakeičiamų drabužių komplektas. 9. „Naminis“ vabzdys. 10. Pataisymas, pvz.: įstatymo. 11. Neigiamas jausmas. 12. Kai juodas – paukštis, kai baltas – žmogus. 13. Smarvė, nemalonus kvapas. 14. Šventinės eitynės. 15. Silicio junginiai (chem.). 16. (v) Išnykusios genties indėnas, patekęs ir į priežodį. 16. (h) Karlsono draugas. 17. Prekybinis susivienijimas; jei senas – kino teatras. 18. Cigaretės turinys. 19. Žmogus, gaminantis prekes su užrašu „Made in USA“. 20. Seniausias iki šių dienų nepakitęs darbo įrankis. 21. Labai žinomas vaistas. 22. Japonų sporto šaka. 23. Failas (kalbėkime lietuviškai). 24. (v) Medinė dėžė, iške... kiekvieną (deja...). 24. (h) Kupranugarių virtinė. 25. Išlenda iš žemės po lietaus. 26. J. Basanavičiaus laikraštis. 27. Vyriško kostiumo dalis. 28. Kitaip – narvas. 29. Paukščio ir lėktuvo dalis. 30. Gydančios medžiagos. 31. Puolimas arba ... 32. Miestelis, labiausiai žinomas dėl raganų teismo 1692 m. 33. Be veidrodžio nepamatysi, nebent būtum asilas. 34. Rusiškai – terminas. 35. Romėnų drabužis. 36. Braškės atauga. 37. Man patinka ją žiūrėti, bet tie filmai taip dažnai ją pertraukia... 38. Žmonos brolis. 39. Svogūnų ar plaukų pynė. 40. Baisūnas, monstras. 41. Kokios nors srities specialistas, žinovas.

„Andų“ nr. 3 kryžiažodžio atsakymai:

1. Vilkas. 2. Čiurna. 3. Blynas. 4. Kamanė. 5. Pilis. 6. Altas. 7. Skėrys. 8. Sportas. 9. (v) Torpeda. 9. (h) Tankas. 10. Pro. 11. Stano. 12. TLC. 13. Rusnė. 14. NBA. 15. RIP. 16. (v) Sruoga. 17. (h) Scart. 17. Arktis. 18. Entas. 19. Trosas. 20. Stalas. 21. ARD. 22. Zuokas. 23. Adomas. 24. Ugnis. 25. Stiklas. 26. Obuolys. 27. (v) Bidonas. 27. (h) Batas. 28. Stabdis. 29. Kroko. 30. Dalykas.

Išminties perliukai (be komentarų)

- „tylėk varla, bo parplėšiu!“
- „Atsiminkit visiem laikam - žiopiausias čia aš“
- „Dabar pasakysiu visą teisybę. Reikia sumilgyti nosinytę ir draugui užspausti nosį. Jeigu per daug, gali nebepabusti“
- Apie acetoną: „pamirkai vatą, tą vatą į maišelį, maišelį ant galvos ir „baldelini““

Vilius Mincevičius, chemija.

- „Aš aiškindamas įlindau truputi ne į tas pievas.“
- „Susikiškite ir daugiau nebeišsitraukite.“
- „Aš nulenkčiau prieš jus galvą, ir peruką dar nusiimčiau.“
- „Groja Ofenbacho kankanas: „O! Tarpukojai ateina!.. Daug!! Ir susikiškite tą Šubertą į ... tarpukojį! Taip, esmė yra tenai. Ilgini, ką manai? Ką tau tėvas apie tai sakė? Tai todėl ir nesakė, kad mano taip pat.“
- apie darbą su pirštinėmis pasakė: „...tai tas pats, kaip mylėtis su pirštinėm“
- „Mokyti pradinukus yra sunku, nes mokytojas turi pakilti iki mokinių lygio“

Ričardas Jankauskas, menai.

- - Ką reiškia tas tavo „ins Shule“?
Mykolas:
- Nežinau – Jūs mokytoja.

Pasausienė, vokiečių kalba.

- „Nu gražu! Pasijutau kaip per galvą gavusi. Vyrai yra vyrai, moterys yra moterys... Iškart pastatė moteris į vietą.“

J.Skrebiškytė, anglų kalba.

- „O va čia ir klausimas, ar Antigonei „kaifas“ numirti“

Asta Karaliūtė, lietuvių kalba.

- „O tu nusiramink, atsipalaiduok, pavartyk playboy'jų ir palengvės“
- „... jis nežinojo į kurią pusę stumti ar traukti“
- „Aš, obuolys ir dramblys nuo šito namo stogo nukristumėm vienodu pagreičiu.“
- „Abu kūnai - kėdė ir užpakalis - veikia vienas kitą.“
- „Ot karštas vyras!“ (apie menkai apsirengusį mokinį)
- „Jie nori stovėti, o autobusas iš po kojų važiuoja“ (apie inerciją)
- „Visos bobutės žino, kad žemė traukia obuolį.“
- „Žinai žodį, moki kelią.“

Danutė Aleksienė, fizika.

- „Viskas, išskyrus Vilnių, yra provincija“
- Apie Atėnus: „Gyvybiškai svarbus reikalas buvo ginti tėvynę. Taaaip... Pulti kitą tėvynę...“
- „Kur tu matai lygybę šiame pasaulyje? Nėr lygybės. Nėra tikrai.“
- „Kartais, visą laiką, būna...“
- „O Tartare dirba jie – atlieka savo nuodėmes.“
- „Gamintojai gamina amatą, kala geležį, daro puodą...“

Algis Sindaravičius, istorija.

- „Geriausias šuo - čiau čiau. Nepatiko – suvalgei“

Bronius Skūpas, informatika.

- „Čia jums ne viešnamis prašom elgtis padoriai“

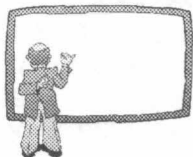
Dailidienė, lietuvių kalba.

- „Tai gal tu šiandien nemiegojai, kad tau Archimedas sapnuojasi“

E.Rudminas, fizika.

„Andų“ redakcija atsiprašo mokytojo R.Razmo. Trečiame numeryje spausdintą frazę „Tu ateisi pas mane į svečius ir pamatysi, kad aš nuogas vaikštau“ pasakė mokytojas R.Jankauskas.

DĖMESIO !!!

Išgirdai kažką **linksmo, šmaikštaus, ar nekasdieniško** iš savo gerbiamo mokytojo lūpų? Ir manai, kad tai gali būti įdomu išgirsti ir kitiems?

Neleisk šiai išminčiai išnykti!!!
Užsirašyk ją. Ir nedelsdamas nešk tai „Andų“ redakcijai.

Geriausios frazės bus spausdinamos laikraštyje „Andai“.

Frazių laukia Barbora (3d), Vilius (3b), Gabrielė (3b).
Arba rašyk el.paštu: andai@licejus.lt

sparnai '03

Tavo Kūryba gali būti...

užrašyta, nupiešta ar nufotografuota

įprasta ar keista

protestuojanti prieš kažką ar ką nors palaikanti

juokinga ar graudi

fantastinė ar realistinė

apie viską ar apie nieką

provokuojanti ar rami

sukurta per ilgus gyvenimo metus ar tiesiog per kelias minutes

..ir ji gali patekti į Sparnus

Tereikia nunešti ją Mindaugui | 3c klasę
arba atslūsti el. paštu: sparnai@email.lt